

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE. = Redacció i Administració: TRINITAT, 6 · 2 · 3.

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions lliberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II · NUM. 79

15 Cèntims exemplar

27 DE MAIG DE 1933

“LES PLORANERES”

LA VILLA
DE
RIPOLL
A
LAS VÍCTIMAS
DEL
27 DE MAYO DE
1839

PUES AHORA
SED HIJOS ZELOSOS
DE LA LEY, Y DAD
LA VIDA, POR EL
TESTAMENTO DE
VUESTROS PADRES.

Macab. Lib. I Cap. III

PERO PREFIRIENDO
LA MUERTE DE
GLORIA, A VIDA
ODIOSA, DE SU
VOLUNTAD IBA
AL SUPLICIO.

Macab. Lib. II Cap. XVIII

TOMARÁ LA
EQUIDAD
POR ESCUDO
INESPUCNABLE

R. Lib. II Cap. V Vers. XX

A títol d'informació gràfica, exclusivament, inserim una reproducció, extreta d'un clixè de l'Arxiu de Sant Pere del Tumbol que durant molts anys s'instal·lava a l'església de Sant Pere i més tard al Monestir, quan aquest passà a ésser parroquial, durant la celebració de l'ofici funeral instaurat l'any 1840 pels restauradors de la vila.

A banda i banda de la fotografia del

Tumbol reproduïm textualment, respectant la seva ortografia i la seva distribució, la inscripció de dedicatòria u oferiment i els versículs que contenen una mena de làpides figurades adossades a les quatre cares del cos central.

A la cara de la base que donava a la porta del cancell s'hi posaven dues banderes espanyoles creuades.

L'any 1931, primer de la República

actual, s'hi posaren la republicana i la catalana.

L'any passat ja deixà d'instal·lar-se el Tumbol i heus' ací el perquè d'aquesta informació que no té altre objecte que recollir una dada històrica independent de la seva significació.

Segons unes notes històriques el Tumbol fou donat per la casa Rocafiguera.

ALS LIBERALS RIPOLLESOS DEL 39

Un any més. I són noranta quatre! CLAM POPULAR, únic portantveu de l'esprit avançat de la Vila, que, compartint el criteri exposat per l'Esquerra Republicana de Ripoll arrant de la seva constitució, de què la

diada del 27 de maig fos declarada festiva per a tothom i de què tots els veïns la consagressin a commemorar dignament la data, rendint el merescut tribut a aquells ripollesos que ho sacrificaren tot, tot, per defen-

sar la causa de la Llibertat; CLAM POPULAR, repetim, conseqüent amb la seva ideologia, dedica avui les pàgines preferents al record de la gesta tràgica ensems que gloriosa, digna de què no solament els ripollesos, sinó tots els habitants de la Vila, particularment els d'espe-

rit vertaderament liberal, la tinguin gravada fonament en el cor i contribueixin a perpetuar-la, i a homenatjar com cal l'actitud homèrica d'aquells avantpassats, pocs en número, però de coratge incommensurable, que alentats per la força d'un ideal sublim, tingueren pit per enfrontar-se contra les escames d'un enemic selvatge, que els superava vint vegades.

Bé es mereixen aquests honors. Si bé en les altes esferes es ventilava un plet dinàstic, de família, abaix, entre el poble es ventilava un plet de principis. La llibertat o l'absolutisme. I aquells compatriotes, sense dubtar, obeïnt a l'esperit racialment independent del nostre poble, sense titubejar, es posaren de part, no cal dir-ho, del partit li-

beral. Foren els nostres precursors. En aquella època es decantaren en favor de les idees més liberals que existien; avui, sense temor d'ofendre la seva memòria, ans bé honorant-la, tenim la convicció absoluta que defensarien el règim que s'ha donat el poble, conseqüentment amb aquell seu esperit racial al qual hem al·ludit, com també per les desconsideracions que tingué per ells, en restaurar la Vila la dinastia triomfant que per sempre més hem desterrat de les terres hispàniques.

Ripollesos! Liberals! Honorem la seva memòria com és del nostre deure.

I sigui el seu exemple a imitar si algun dia ens volen arrabassar les llibertats conquerides de què gaudim.

migo que haya degenerado en monstruo destructor, que cubriéndose con la máscara del celo por la religión, incendia, tala, destruye, atropella, huela hasta los derechos más sagrados, arrancando, como ha sucedido en Barcelona, con la más páfida astucia, á unos inocentes niños de los brazos de sus familias con el único objeto de intimidar, aterrar, conmover y llevar la desesperación y el llanto hasta los hogares más pacíficos de esta provincia, digna de mejor suerte. Unión y convencimiento de la que espera al débil, son bastante para resistir y dar lugar á que las tropas concurren oportunamente a escarmentar al enemigo que amenace algún punto fortificado; pocas horas más de resistencia hubiesen bastado para evitar a Ripoll la triste suerte que ha sufrido, apesar de que el enemigo, mas alevoso y sagaz, que valiente, aprovechase la distancia que separaba nuestras fuerzas para llevar á cabo la horrible empresa, cuyo baldón é ignominia caiga sobre esos monstruos, oprobio de la humanidad que escandalizan con su barbaria al mundo entero, haciendo estremecer a la misma naturaleza.

Cuartel general de Camprodón, 31 de mayo de 1839.

RAMÓN DE MEER

AJUNTAMENT DE LA VILA DE RIPOLL

NORANTA QUATRE ANIVERSARI DEL 27 DE MAIG DE 1839

L'Ajuntament de la meua presidència i la Comissió Conservadora del Monument, assabentent a tots els veïns els actes commemoratius de la trista jornada, que a continuació es detallen, organitzats a honor dels ripollesos que moriren defensant la Llibertat i ses pròpies llars i dels restauradors de la Vila.

PROGRAMA

A les deu del matí: Ofici Solemne amb absoluta, al Monestir de Santa Maria, en sufragi dels ripollesos que moriren el 27 de maig de l'any de la passada centúria.

A les onze: Manifestació Cívica que sortirà de la Casa de la Vila, per a seguir els carrers de costum i retornar a la plaça de la República a depositar la corona d'homenatge al peu del Monument que la Vila té aixecat als seus lleials i màrtirs defensors.

A les deu de la vetlla: La Societat Choral "La Flor de Mag" renidirà tribut als herois de la memorable gesta, cantant, davant el Monument, les composicions "La Maquinista" i l'himne "El Gall de Ripoll".

L'Ajuntament i la Comissió confien que seran acompanyats a la Manifestació pel major nombre possible de veïns i representacions de tots els estaments socials; i que tothom farà de manera que tots els patriòtics actes que es celebraran en aquesta diada vesteixin la importància i solemnitat degudes, a l'ensens que veuran amb gran complaença el que tothom adorni, durant tot el dia, els balcons i finestres de llurs cases, amb domassos, cobrellits, ornaments o emblemes que siguin representació simbòlica de nostre record.

L'Alcalde, LLUÍS CASTELL
Ripoll, maig de 1933.

CATALANES

La conducta observada por los enemigos en Pons y Manlleu, y la que acaban de usar en Ripoll, donde no hay esceso á que no se hayan entregado, ni delito que no hayan cometido con una bárbara ferocidad que horrorizaría aun a las naciones más incultas y salvajes, donde se han reducido a cenizas todos los edificios, después de haber asesinado sin piedad y sin escepción de clase, edad ni sexo a sus desgraciados habitantes: un ejemplo tan inaudito de inhumanidad será para Cataluña de un recuerdo horroroso y triste, y una lección para los pueblos, que comprenderán la necesidad de resistir y defenderse de los partidarios, cuya sanguinaria saña no ha respetado aun a sus mismos efectos, á aquellos que fiados en sus relaciones con los rebeldes, se prometían una seguridad, y que han pagado con sus vidas y con la pérdida de sus hijos aquella funesta confianza; los indiferentes, los que por su nulidad política, por su poca o ninguna representación en la sociedad, podían creerse al abrigo de toda vejación, han experimentado el mismo trato, llegando á tal punto la crueldad de estos vándalos, que han hundido el puñal en el corazón de las inocentes criaturas, sin que haya bastado á salvarlas su debilidad, ni la consideración de que no siendo capaces de reflexionar, no lo eran tampoco de incurrir en castigo alguno.

Catalanes: Si hasta el día os habéis mostrado tan celosos en defender el Trono de Doña Isabel II: si no hay sacrificios de ninguna clase que no hayais prodigado para sostener los derechos de aquella, inocente Reina, y la Constitución que representa la causa nacional un nuevo motivo, una nueva causa se os ofrece para reuniros al rededor de tan caros objetos; la propia conservación, la seguridad personal es el poderoso incentivo que debe animaros para rechazar a un ene-

Conferència del Diputat Senyor Dot

El dijous de la setmana passada, dia 18, la societat local Esquerra Republicana rebé la visita del Diputat d'aquesta circumscripció al Parlament Català senyor Dot, el qual aprofità l'ocasió per a donar una conferència sobre el tema "Evolució social".

Junt amb el conferenciant ocuparen la presidència la Junta Directiva de la Societat i el nostre company i col·laborador d'aquest setmanari, també Diputat al Parlament de Catalunya senyor Casademunt, el qual féu la presentació del senyor Dot al nombrós auditori que omplenà la Sala, exposant que el senyor Dot era una esperança en el camp de la joventut política de l'Esquerra Republicana, per la seva condició innata de parir idees de constructibilitat i de política real que plasmi en realitat les corrents esquerristes i de millorament social que recolza el programa de l'E. R. de C.

El senyor Dot, que en aixecar-se és saludat amb nodrits aplaudiments, comença dient que ve a tractar d'un tema molt complexe, però que es concretarà a fer per avui una inicial correlació d'idees, una exposició doctrinal, bàsica i fonamental, per a què el poble senti i s'acostumi a actuar en un pla ideològic.

D'una manera eloqüentíssima desgrana la plasmació de les imatges en l'ésser humà com a percepció intuïtiva i d'allò que és peculiar de cadascú, ço és la manera de copsar-ho traduït en idees, ens porten a formar un concepte íntim de comprensió i la justificació d'altres concepcions per mitjà del qual establim un enfilall de comparances que venen a formar el nostre pensament sobre una matèria determinada.

El contrast d'aquest pensament quan s'emplaça en judicar les coses que esdevenen per fatalitat o com a

derivants de l'estructura, de l'ambient etc., etc., ens marca unes normes de comportament per tal de facilitar la superació dels obstacles i aquestes normes com a cosa fonamental ens obliguen a cercar la col·laboració aliena per necessitat del seu desenrotllament, innata veritat del collectivisme.

Remuntant-se a les èpoques primitives veiem com les tribus, obeïnt un cap, sota una disciplina, omplenaven les necessitats de la disciplina, i veiem també com els homes s'agrupaven per a defensar-se de les fatalitats de la vida i de les adversitats de la Natura. És el collectivisme una cosa veritablement innata en l'home; el que és necessari és que sigui ben íntimament comprès, que quan es vagi a posar-lo en pràctica sigui per nostre propi convenciment i fruit de les normes de conducta. La solidaritat humana, l'harmonia que precisa en tots els ordres de la vida exigeixen un convenciment íntim, un sentiment que superi l'instint de conservació i una abnegada limitació del propi impuls en interès de la generalitat.

En transportar a la realitat allò que nosaltres concebim com a norma de relació, cal tenir en compte l'estabilitat de què la seva consecució depèn sempre de la densitat de cultura i el grau de responsabilitat dels pobles. La impaciència és també un perill per una estructuració pausada i sòlida, puix es necessita la creació d'uns camins u organismes que possibilitin la transformació sense estralls ni situacions d'excepció.

Justifica l'obra de l'Esquerra Republicana de Catalunya per mitjà de la qual s'implanten aitals organismes i es provoquen situacions que faran més planera la consecució d'aquella solidaritat de què parlava més amunt. Peca gairebé d'il·lús aquell qui cregui en un canvi imminent i peremptori; l'ideal polític d'aviu és la preparació i educació, el fer un cercle per defensar-se i reduir les feres que encara esclavitzaven la humanitat. No passaran 50 anys sense que aquests principis siguin la norma de relació humana si es va camniant per damunt els rails de la mútua cooperació i seguretat.

Compara les diverses etapes de la Història, esmentant l'absurda diferenciació dels homes entre sí en vertader contrast amb la raó natural i lògica segons la teoria de Sòcrates, "L'home ha d'ésser considerat com un fi de si mateix". Derivació d'aquesta teoria és el principi de solidaritat i col·laboració humana establert per Saint Simon "tots per un; un per tots", damunt el qual descansa l'ideal cooperatista.

Exposa varis casos pràctics i diverses formes del cooperativisme, remarcant els diferents perills que pot trobar en la ruta si els homes no estan cultivats i no es desprenen de l'espirit egoista individual. Esmenta de passada, la funció de la terra en el concepte social d'avui dia i l'obstrucció que, per tal de què s'arribi a aquesta transformació, es fa des de les esferes caciquirels que s'han filtrat a la República amb casaca, d'allò que el poble bandejà el 14 d'abril de 1931.

Boga per una actuació serena, recta i conscient en el desenrotllament de les idees esquerristes, malgrat no tinguin aquests encara la maduresa desitjable en els cors dels homes, ço que

és motiu per dificultar la tasca dels governants.

El senyor Casademunt clogué l'acte amb fervoroses paraules d'escalf liberalíssim i una exaltació a la notable concurrència femenina que acudí a la vetllada. Ambdós oradors foren molt aplaudits.

LO GALL DE RIPOLL (1)

ETERN RECORD

Gran himne a Chor i Orquestra dedicat als heroes que sucumbiren al any 1839 per la llibertat

Lletra i música de JOAN DURAN

Etern record
als braus de nostra terra,
etern record!
que al trenta nou
de Ripoll en defensa
lluïtaren prou.

Puig de Ripoll la vila
era avants de tal fet,
niu on trobava amparo
qualsevol aucellet.
Més lo compte d'Espanya
la volgué trepitjà
i una forta muralla
en cada pit trobà.
La costa de la Teia
guarda els primers germans,
gloria dels Ripollesos
i orgull dels catalans.

Si els records d'aquella lluita
gravan a un poble l'honor
la sang, miseria i ruïnes
també causen gran horror.
Allí es vegeren les mares
perdent los fills del seu cor
enfilats damunt d'una arma
sols per la venjansa i rencor.

Allí a un pobret vell lo lliguen,
que no pogué escapar del plom,
i al Freser a cops menant-lo
lo tiren abaix del pont.
I es veuen moltes doncelles
abans que perdre l'honor
morí entre mitj de les flames
per no cedí al invasor.
Per xó den constà a la historia
que ans de doblar un genoll
los pobles prenguin exemple
del valent gall de Ripoll.

Etern record
als braus de nostra terra,
etern record!
que al trenta nou
de Ripoll en defensa
lluïtaren prou.

Teixiu hermoses nenes
corones de llorer
de lliris i camelies,
roses i pensaments.
I honreu a Catalunya
ornant amb vostres mans
lo monument de un poble
de invictes catalans.

(1) El reproduïm d'una fulla que es publicà anys enrera, respectant la ortografia amb la qual sembla fou redactat l'original.

AJUNTAMENT

Sessió ordinària del dia 13 de maig de 1933

La presideix el senyor Batlle, assistint-hi els consellers senyors Puig Z,

Morera, Padrós i Moreno. Comença a les 9'45, llegint-se pel senyor Secretari l'acta de la darrera, la qual s'aprova per unanimitat.

Tot seguit es dona compte d'una comunicació del senyor Inspector de Primer Ensenyament d'aquesta zona, demanant a la Corporació vulgui subvencionar les despeses que ocasioni l'assistència d'un professor de la Graduada d'aquesta vila a una excursió col·lectiva de Mestres de la província de Girona, la qual té per objecte visitar diversos grups escolars i centres d'ensenyament de la ciutat de Barcelona. És estimada la demanda, consignant-se 150 ptes.

Heu esment el Consistori d'un ofici de l'Enginyer Cap d'Obres Públiques traslladant l'acord resolutori en sentit favorable i autoritzant en conseqüència a la Corporació municipal per a què pugui procedir a l'execució de la pavimentació de la carretera de Barcelona a Ribes en el tram comprès dintre el radi de la Plaça del 27 de Maig i que forma part del pla d'urbanització de la mateixa. En virtut d'això, i complint un tràmit burocràtic, l'Alcaldia proposa s'acordi anunciar el concurs per a l'execució de dites obres fixant-se com a tipus inicial de licitació la quantitat de 29.241'90 ptes., la qual pagarà l'Ajuntament a l'adjudicatari en dues partides; la meitat al rebre-les provisionalment i la resta quantingui lloc la recepció definitiva. Queda acordat i fixat el Plec de condicions que es farà públic per mitja del B. O. de la Generalitat.

La Presidència dona compte de la reunió celebrada amb els propietaris afectats pel projecte d'afermat del tram de la carretera de Ribes des del carrer del Prats als Xicons i diu que després d'aguantar un xàfec d'improperis i heretgies no fou possible convèncer als interessats en afluixar unes pessetes de les que oferiren a base del projecte del tècnic municipal. És proposat, no obstant, cridar-los a una nova reunió abans de la sessió del Consell de la propera setmana per tal de fer-los veure el ridícul en què semblant actitud col·loca a l'Ajuntament i disuadir-los de persistir en la negativa i mentrestant que la Comissió d'Hisenda estudiï la possibilitat de sufragar la diferència amb càrrec a l'era municipal.

Es concedeix permís per a construir un desaigüe a la senyora Concepció Orriols de Casals, i un altre per a instal·lació d'un rètol a Joan Mas.

S'aproven les altes d'empadronament de Josep Pifarré, procedent de Barcelona; Josep Vila, de Sant Joan de les Abadesses; Josep Badia, d'Alpeus; i Ignàsia Espinet, de Manlleu.

Com cada any, s'acorda subvencionar a la "Unió Ocellista" pel certamen que de costum es celebra el diilluns de la Pasqua granada.

Passa a la Comissió de Foment una instància de varis veïns del Pla de la Magdalena demanant es rectifiqui el lloc d'emplaçament de la font pública que s'instal·larà a aquella barriada.

S'aprova el compte de despeses per liquidació de drets reials i inscripció d'un expedient d'informació possessòria, tramitat per a inscriure al Registre de la Propietat el terreny on s'hi aixecà l'edifici destinat a parada dels sementals.

Aiximateix s'aprova un projecte de

pòlissa d'assegurança contra accidents del personal afecte als serveis municipals amb la Caixa de Previsió i Socors de Barcelona, que representa la gent senyor Moreno; i finalment, passen a la Comissió d'Hisenda uns comptes de Pere Sadurní, Lluís Bonada i Manuel Roural.

Sessió ordinària del dia 19 de maig de 1933

La presideix el Conseller en Cap senyor Castell, assistint-hi els regidors senyors Morera, Coma, Casals i Moreno. S'aprova l'acta de l'anterior i es dona compte d'unes comunicacions de l'Enginyer Cap d'O. P. contestant a varis particulars interessats per l'Alcaldia.

Amb càrrec al capítol d'imprevistos s'acorda el pagament d'unes factures de material per a les Escoles Nacionals.

Es delega al senyor Secretari per a la presentació dels mossos interessats en la lleva d'enguany a l'acte de revisió i classificació davant la Junta provincial; i s'acorda l'admissió al Padró de veïns de tres caps de casa i llurs famílies instal·lats aci recentment.

Passa a Hisenda una sol·licitud de l'ex-auxiliar de Secretaria Joan Arques Puig, en la qual se li reconeixi dret a una pensió vitalícia.

S'acorda adherir-se a una reclamació col·lectiva de varis Ajuntaments interessats en el nou horari de trens establert per la Companyia del Nord; i s'autoritza als Hereus de Marian Badia per a fer obres a la casa del carrer del Prat, num. 5.

S'acorda el pagament de varies factures i el compte de despeses de l'Hospital del mes d'abril que puja 973 50 ptes.

Hom dona compte d'una comunicació del President i Secretari de la Junta de l'Orfeó de Ripoll participant la seva excursió artística a la ciutat de Perpinyà els dies 3, 4 i 5 de juny i demanant que una representació del Consell Municipal els acompanyi, com de costum, ensems que vulgui també el Consistori concedir un ajut material per a subvenir les quantioses despeses de l'excursió. S'accedeix al primer extrem delegant la representació en l'Alcaldia i un altre regidor que aquesta designi; i quan al particular segon, intervé el regidor senyor Casals el qual manifesta que no sap l'existència de cap precedent per a apoiar la demanda de l'entitat, no entenen fundada aquesta despreocupació de pidolar diners i car ésser la prodigalitat una nota característica de l'actual Ajuntament, aquesta vegada no pot ésser pròdig envers l'Orfeó i s'ha de desestimar la petició formulada.

Es llegeix un dictamen de la Comissió d'Hisenda referent a la qüestió del paviment de la carretera de Ribes, el qual dictamen passa a informe de l'Arquitecte municipal per a ampliació d'alguns particulars i pressupost d'algunes obres complementaries com la construcció de clavegueres i voravies que sembla haurà de fer-se cas d'acordar-se l'execució d'aquell, com sembla el parer de la Comissió, comptant amb l'aportació forçosa dels propietaris afectats, ja que no volen transigir en pagar l'augment que resulta del pressupost d'Obres Públiques.

Passa a la comissió d'Hisenda un prec del senyor Coma, referent a construir 12 o 15 bancs pel mercat que es

celebra a la Plaça del 27 de maig, i un altre que es refereix a posar una valla de tela metàl·lica al canal anomenat del Molinar, uns a can Serralonga.

S'acorda l'adhesió de l'Ajuntament a l'homenatge a l'ex-Diputat de la Generalitat Jaume Bofill i Mates, i s'acorda la sessió.

Les Comissions Gestores substitutives dels Ajuntaments de l'article 29

El Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya del dia 22 publicà una Ordre del Conseller de Governació nomenant els Presidents i els Vocals de les Comissions Gestores que deuen haver-se constituït el dia 25, per tal de substituir els Ajuntaments de Catalunya compostos per regidors proclamats per l'article 29 de la Llei Electoral.

Les nomenades pels pobles d'aquest partit de Puigcerdà afectats són les següents:

BOLVIR

President, Eusebi Calvet i Bertran; Vocals, Tomàs Pol i Bussoms, Bonaventura Margall i Palau.

FREIXANET

President, Isidre Solà i Terrés; Vocals, Valentí Pagès i Mateu; Josep Guillamet i Tenas.

LLANAS

President, Joan Solà i Carbonell; Vocals, Josep Vila i Moret, Batllori Resplandis i Picanyol.

LES LLOSSES

President, Josep Pujol i Sala; Vocals, Ramon Torné i Subirana, Joan Pujol i Rossinyol.

MOLLÓ

President, Llorenç Camps i Coll; Vocals, Francesc Costa i Lloansí, Josep Guillamet i Pagès.

OGASSA

President, Joan Ferrés i Pascal; Vocal, Joan Rodilla i Rossinyol.

PALMEROLA

President, Josep Serrat i Casas; Vocals, Josep Portell i Vilardaga, Ramon Vilardell i Anglerich.

PARDINES

President, Lluís Panedas i Roudà; Vocals, Martí Suriñach i Tajà, Miquel Martí i Turalles.

PLANOLES

President, Francesc Berga i Triadú; Vocals, Jaume Rgola i Orriols, Joan Adam i Pujet.

SANT CRISTÒFOR DE TOSSES

President, Pere Vinardell i Orriols; Vocal, Pere Borrada i Cot.

SANT PAU DE SEGURIES

President, Bernat Gelit i Montserrat; Vocals, Valentí Vila i Picola, Joan Solà i Castells.

SETCASES

President, Isidre Vila i Moles; Vocal, Joan Planas i Coll.

URÚS

President, Josep Vidal i Alier; Vocals, Celestí Coll i Perich, Pere Casadesús i Alier.

VALLFOGONA

President, Manuel Oliveras i Serra; Vocals, Bartomeu Sibat i Vilarrasa, Josep Sala i Capdevila.

VIDRA

President, Lluís Sadurní i Mercader; Vocals, Francesc Ayats i Amalrich, Ramon Planas i Sadurní.

VILADONJA

President, Isidre Puigcorbé i Puigbó; Vocal, Joaquim Casas i Canude.

VILALLONGA DE TER
President, Gabriel Pujol i Guilla-
met; Sebastià Monturiol i Moret.

ST. JOAN DE LES ABADESSES

El que porta al caos a un poble és el dipositar excessiva confiança a homes ineptes per la direcció del mateix.

No n'hi ha prou d'escollir homes que sembli que no han trencat mai cap plat; no n'hi ha prou de que ens assegurin que tenen una carrera curada, s'és faltat d'aptituds per a exercir-la. Fa falta triar persones que tinguin un criteri propi ben arrelat i a més una honradesa immaculada. Fan falta homes que es desvetllin per al benestar de la vila. Com voleu, per exemple, que en Martenc, pugui estar al corrent de totes les necessitats del nostre poble, si viu continuament a Barcelona? Els santjoanins sempre se'ns ha enganyat amb promeses que ma han estat realitat, i moltes vegades ha estat perquè els que ens governen no les han pogut complir per no saber-ne. En les primeres sessions d'Ajuntament que en Frederic hi prengué part, ens prometé que ell cobriria el déficit que deixaren els de la dictadura, ja que ell obligaria a ingressar en Caixa tot aquell deute. Han passat més de dos anys i tot està igual que el primer dia, i no havem pogut veure al senyor Frederic més que tirant un discurs, que per cert va suar molt en dir-lo. No us sembla, Martenc, que quan una persona promet quelcom ho té de complir o sinó presentar la dimissió? No us sembla també que heu fet moltes ridiculeses? On són aquelles vostres aptituds que ens vau prometre i aquell interès per les coses de casa? Això només fa pensar en aquell adagi que diu: "Una cosa es predicar y otra dar trigo".

No us penseu pas mai que en dir-vos això és que us tinguem enveja, puix més aviat ens inspireu compaixió i llàstima. Haveu demostrat moltes vegades que en qüestió de comptes municipals no hi enteneu una "papa". Naturalment que abans de demostrar-nos les vostres aptituds i "exhibir-vos", comptàveu amb certa consideració per part de molts veïns, però que ara difícilment tornareu mai més a captar-vos. Talment us creiem una altra cosa! Veritat que reconeix que tot el que no gosava dir i fer el cacic ho ha fet fer per vostè? No ha tingut mai cap amic vertader i caritatiu per fer-li veure que feia el ridícul? Però penseu que algun dia, i aquest potser a no tardar, al cul del sac hi podrieu trobar les engrunes.

A Sant Joan, si hagués estat ben governat, podriem dir que estem a Xauxa, mentre que ara sols tenim el deute que ens deixaren aquells, més el vostre que ens heu fet ara.

Ens voldrieu dir quantes pessetes s'han gastat en viatges, tiberis i altres cosetes des de que teniu el poder de la vila?

Que potser són moltes i moltes que tinguessiu inclús de recórrer a un repartiment, que segons diuen és illegal, per a pagar el deute vostre?

Que consti que aquestes preguntes les dirigeixo al Batlle, doncs no fos un mal entès de pensar-vos que ho dic a n'En Frederic, ja queestic convençut que ell no podria pas contestar-les.

"YO-YO"

Gràfiques DARIUS RAHOLA-Girona